

Сколько раз можно просить?

В центральной для иудаизма молитве Амида мы просим у Б-га здоровья, богатства и счастья. Но почему ее читают трижды в день? Разве одного раза не достаточно? А что, если у меня ничего не хватает? О чем тогда просить?

Еврейское озарение

Знакомство с учением Ребе

БАИКРА

Ваикра

לעילוי נשמת אמנו וזקנתנו
האשה החשובה מצויינת במדותיה

בעלת מסירות נפש

מרת דבורה ע"ה גרינברג

בת הרה"ח ר' אהרון מענדל

נפטרה אור ליום ג' - כ"א מנחם אב תשפ"ג

В память о нашей маме и бабушке

Дворе Гринберг

Дочери раввина Аарона Мендела Хазана

*Она жертвовала собой ради еврейства
Покинула этот мир 21 менахем ава 5783*

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

Published and Copyright 2024 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5784 - 2024

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB"М
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

А. Жертвоприношения: обзор

ПЕРВОИСТОЧНИК 1 Ваикра, 1:1-3, 9

И воззвал к Моше, и сказал Г-сподь ему из шатра соборного, говоря: говори сынам Израиля и скажи им: когда кто из вас (хочет) принести жертву Г-споду, то из скота, из крупного или мелкого скота, приносите жертву вашу. Если жертва его всесожжение, то из крупного скота, мужского пола, без порока, пусть принесет ее; ко входу шатра соборного пусть приведет его, чтобы приобрести ему благоволение пред Г-сподом. А внутренности и голени ее вымоет он водою; и воскурит священник все на жертвеннике: это жертва всесожжения огнепалимая, благоухание, приятное Г-споду.

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַה' מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם: אִם־עֹלָה קָרְבָנוּ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי ה': וְהַקָּטִיר הִכֶּהוּ אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיח־גִּיחֹחַ לַה':

ПЕРВОИСТОЧНИК 2 Бемидбар, 28:2-4

Вели сынам Израиля и скажи им: приношение Мне, хлеб Мой для возжиганий Мне в приятное благоухание Мне, соблюдая, приносите Мне в свое время. И скажешь им: вот всесожжение, которое вы должны приносить Г-споду: агнцев годовалых без порока двух на день, во всесожжение постоянное. Одного агнца приноси утром, а другого агнца приноси в сумерки.

צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי רִיח־גִּיחֹחַ תִּשְׂמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַה' כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תָּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶיהָ תִּמְיֵד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:

ПЕРВОИСТОЧНИК 3 Ваикра 3:1

А если мирной будет его жертва, то если из крупнорогатого скота он приносит, мужского или женского пола - без порока пусть принесет пред Г-сподом.

וְאִם זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן
הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם
נְקֵבָה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לְפָנָי ה'.

ПЕРВОИСТОЧНИК 4 Ваикра, 4:1-2

И сказал Г-сподь Моше, говоря: скажи сынам Израиля, говоря: всякий, кто согрешит неумышленно в одной из заповедей Г-спода, которые являются запрещающими, и переступит одну из них.

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נָפֶשׁ כִּי
תִחַטָּא בְּשִׁגְגָה מִכָּל מִצְוֹת ה'
אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְעָשָׂה מֵאַחַת
מֵהֵנָּה.

Б. Жертвы наших дней

ПЕРВОИСТОЧНИК 5 Пискей тшувот, 219

Галахические авторитеты последних поколений писали, что когда с кем-либо случается чудо, ему следует прочесть отрывок Торы о благодарственном приношении. Также принято устраивать трапезу с участием друзей, родственников, знатоков Торы и бедняков, чтобы рассказать о чуде и поблагодарить Всевышнего за Его доброту. Как говорится в стихе: «Славить буду Г-спода всем сердцем в совете прямодушных и в общине (их)».

כתבו האחרונים מי שנעשה לו נס... וראוי לומר פרשת תודה... ונוהגים לעשות סעודה לאוהביו ומקורביו ולתלמידי חכמים ועניים בני טובים, ולספר הנס ולהודות להשי"ת בשעת הסעודה על חסדיו... ונאמר אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה.

ПЕРВОИСТОЧНИК 6 Рабби Шнеур-Залман из Ляд, Танья, гл. 34

И в течение всего дня, занимаясь торговлей, он становится вместилищем для Милосердного Б-га, отдавая на благотворительность из заработанного своим трудом... Даже если он жертвует лишь одну пятую, эта пятая часть возвышает и все остальные четыре части, дабы и они стали вместилищем для Б-га.

Как известно от наших благословенной памяти мудрецов, «заповедь о благотворительности равноценна всем жертвам». А во время жертвоприношений все живые существа возносились к Б-гу посредством одного животного и так далее.

גם שאר היום כולו, שעוסק במשא ומתן, יהיה מכון לשבתו תבירה, בנתינת הצדקה שיתן מיגיעו... ואף שאינו נותן אלא חומש, הרי החומש מעלה עמו כל הארבע ידות לה', להיות מכון לשבתו תבירה.

פנודע מאמר רבותינו זכרונם לברכה שמצות צדקה שקולה כנגד כל הקרבנות, ובקרבנות היה כל החי עולה לה' על ידי בהמה אחת, וכל הצומח על ידי עשרון סלת אחד בלול בשמן כו'.

ПЕРВОИСТОЧНИК 7 Рабби Шнеур-Залман из Ляд, Шульхан арух, Орах Хаим, 89:1

Мужи Великого собрания вменили в обязанность три ежедневных молитвы Амида, которые были установлены нашими праотцами. Две обязательные - утренняя и послеполуденная молитвы - соответствуют жертвам тамид (постоянным). Вечерняя служба была необязательной и выглядела как сожжение оставшихся частей жертв на жертвеннике в течение ночи. Однако в наши дни вечерняя служба принята всем еврейским народом в качестве обязательной службы.

אנשי כנסת הגדולה תיקנו להתפלל בכל יום שלשה תפלות של י"ח ברכות שהתפללו האבות וקבעו שתים מהן חובה שהן שחרית ומנחה כנגד ב' תמידין שהן חובה בכל יום ושל ערבית תקנו רשות כנגד איברים ופדרים שאם לא נתעכלו מבעוד יום הם קרבים והולכים כל הלילה אבל עכשיו כבר קבלוהו כל ישראל עליהם לחובה כמו שיתבאר במקומה

Ребе

Подлинная молитва указывает на связь

Наши мудрецы говорили: «Молитвы были установлены как замена жертвоприношений». В отсутствие Храма, когда мы не можем — и не должны — приносить жертвы, мудрецы ввели молитвенные службы, чтобы компенсировать их отсутствие. Утренняя молитва соответствует утренней жертве тамид, а послеполуденная — дневной.

Соответственно, должна быть и корреляция между значением жертвоприношений и значением молитвы. Слово, обозначающее на иврите жертвоприношение, корбан, происходит от слова кирув, что означает близость. Приношение приближает человека к Б-гу. Это и идея молитвы. Хотя мы просим Б-га удовлетворить наши потребности, такие как мудрость, здоровье и пропитание, истинная цель молитвы состоит в том, чтобы развивать

אמרו חז"ל: "תפלות כנגד תמידין תקנום", כלומר, בזמן שאין בית-המקדש קיים, שאז אי-אפשר ואסור להקריב קרבנות - תיקנו את ענין התפלה כנגד תמידין, תפלת שחרית כנגד תמיד של שחר, ותפלת מנחה כנגד תמיד של בין הערביים.

ומזה מובן, שיש קשר ושייכות בין תוכן ענין הקרבן לתוכן ענין התפלה: "קרבן" הוא מלשון קירוב, היינו, קירוב האדם להקב"ה. וזהו גם תוכן ענין התפלה - שמלבד הענין דבקשת צרכיו, "חננו מאתך חכמה בינה ודעת", "רפאנו כו", "ברך עלינו כו", הרי תכליתה ועיקרה של התפלה - שעל ידה מתקרב האדם להקב"ה

с Ним более тесные отношения, чем день ранее.

Тамид (что соответствует ежедневным молитвам) - это жертва всесожжения. Животное полностью сжигалось на жертвеннике. Это учит нас, что истинная близость к Б-гу возможна только тогда, когда мы движемся навстречу Ему не ради личной выгоды, а ради близости. То же самое и с приношениями, где хозяева не получали доли для себя и даже не имели права дать священникам порцию. Вместо этого вся жертва приносилась на жертвеннике Б-гу.

Например, если вы вкладываете в отношения ради извлечения определенной выгоды, будь то деньги, уважение и т.д., это делает отношения поверхностными. Вы заботитесь только о своем благополучии, и вдобавок эксплуатируете другого человека в собственных целях. Настоящая же связь возможна только тогда, когда речь идет не о личной выгоде, а об искреннем желании быть рядом. Например, отношения родителей с ребенком не в том, чтобы заслужить уважение ребенка или обеспечить его уход за родителями в старости.

Это связь врожденная; Это связь любви. То же самое относится и к молитве, возникшей по образцу жертвы тамид. Наша связь с Б-гом должна быть подобна всесожжению.

באופן נעלה יותר מכמו שהיה לפני כן (ע"י התפלה דאתמול).

והנה, קרבן התמיד (וכן התפלות שתיקנו כנגדו) הוא קרבן עולה, כולו לה': קירוב אמיתי להקב"ה שיידך כאשר העבודה היא "שלא על מנת לקבל פרס", כי אם כדי להתקרב להקב"ה - בדוגמת קרבן עולה, שאין לבעלים חלק באכילת הקרבן, וגם לא לכהנים - שאז יש לבעלים טובת-הנאה, שכן, על-ידם זכה הכהן באכילת הקרבן, אלא כולו לה'.

דוגמא לדבר: קירוב בין אדם-לחבירו כדי שתצמח לו תועלת מסויימת, בעניני ממון, כבוד, וכיוצא-בזה - אין זה קירוב אמיתי, שהרי כוונתו לטובת עצמו, ולא עוד אלא שמנצל את חבירו (להתקרב אליו כו') עבור התועלת שלו. קירוב אמיתי שיידך, איפוא, כאשר אינו חושב אודות התועלת האישית שתצמח לו מכך, כי אם שחפץ להתקרב אליו, כמו: קירוב האב לבן, שאין זה כדי שהבן יכבד אותו, או כדי שיתמוך בו ויפרנס אותו כאשר יהי' בן 911 שנה... כי אם קירוב עצמי, שאוהבו כנפשו!

ועד"ז מובן בנוגע לעבודה הרוחנית דקרבן תמיד - שהקירוב להקב"ה צריך להיות באופן של קרבן עולה, היינו, שאינו חושב אודות התועלת שתצמח לו כתוצאה מקיום התורה והמצוות, אלא הוא חפץ ומשתוקק

Главное - не польза, которую мы получим от соблюдения Торы и ее заповедей, но реализация врожденного стремления к близости с Б-гом. Через молитву Б-г действительно отвечает на все нужды. Однако саму молитву мы воспринимаем как возможность стать ближе к Б-гу и быть похожим на всеожжение для Него.

להתקרב להקב"ה בקירוב עצמי. אמנם, ע"י התפלה נמשכת ברכתו של הקב"ה בכל המצטרך לו, אבל אף-על-פי-כן, עצם התפלה להקב"ה אינה אלא מפני שחפץ להתקרב להקב"ה, בדוגמת קרבן עולה - כולו לה'.

ПЕРВОИСТОЧНИК 8 Рамбам, Законы о раскаянии, 10:4

Мудрецы спрашивали: «Может ли кто-то утверждать: “Я буду изучать Тору ради того, чтобы стать богатым, называться раввином или получить награду в грядущем мире”?» Тора ведь заповедует «любить Б-га». И все, что мы делаем, должно быть из любви к Нему. Мудрецы также советовали нам желать Его заповеди, а не награды за них. Точно так же они советовали своим ученикам: «Не уподобляйтесь слугам, которые служат своему Господину ради награды. Напротив, поскольку Он — Господин, то и достойно служите Ему», т. е. служите Ему из любви.

אָמְרוּ חֲכָמִים הָרְאשׁוֹנִים שָׁמָּא תֵאמֵר הָרִינִי לְמַד תּוֹרָה בְּשִׁבִיל שְׂאֵהָיָה עֲשִׂיר בְּשִׁבִיל שְׂאֵקְרָא רַבִּי בְּשִׁבִיל שְׂאֵקְבֵל שְׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא. תְּלַמּוּד לֹמֵר (דְּבָרִים י"א יג) "לְאַהֲבָה אֶת ה'". מַה שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים לֹא תַעֲשׂוּ אֶלָּא מֵאַהֲבָה. וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמִים בְּמִצְוֹתָיו חִפְץ מְאֹד וְלֹא בְּשִׂכָר מִצְוֹתָיו. וְכֵן הָיוּ גְדוּלֵי הַחֲכָמִים מְצוּיִם לְנִבּוֹנֵי תְּלַמְדֵיהֶם וּמְשִׁכְּלֵיהֶם בְּיַחּוּד אֶל תְּהִיוּ כְּעַבְדִּים הַמְשַׁמְשִׂים אֶת הָרֵב וְכוּ' אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא הָרֵב רְאוּי לְשַׁמְשׁוֹ כְּלוֹמֵר עֲבְדוּ מֵאַהֲבָה:

В. В темноте и при свете

Ребе

Это актуально и во времена лишений

Тора говорит о жертве тамид: «Одного ягненка приноси поутру, а другого ягненка приноси в сумерки». Мы могли бы предположить, что быть все소жжением — служить Б-гу в наиболее альтруистической форме — реально лишь «утром», когда мы пребываем в состоянии «пробуждения». Мы наполнены духовно — живем по Торе и ее заповедям. Мы наполнены материально — свободны от забот и определенно свободны от лишений. В такой ситуации легко быть приверженным Б-гу и быть словно жертва всесожжения. Однако в «сумерках», чувствуя, что у нас не все так хорошо, как должно быть — и возможно оно действительно так, — можно ли молиться Б-гу, словно жертва всесожжения, пренебрегая своими личными нуждами, думая лишь о приверженности Б-гу? Наша первостепенная обязанность — обеспечить себя, свою жену и детей; лишь тогда у нас появится свобода служить Б-гу беззаветно. В этом и заключается урок — жертва тамид должна приноситься как утром, так и вечером — «Одного ягненка приноси

את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים»: יהודי יכול לחשוב שהעבודה דקרבן עולה, להתקרב להקב"ה באופן דכולו לה' - שייכת רק "בבוקר", כאשר נמצא במעמד ומצב של אור, הן ברוחניות - "נר מצוה ותורה אור", והן בגשמיות - שחייו הם באופן של אור, מפני שאין לו דאגות, ועל-אחת-כמה-וכמה שאין לו צער חס-ושלום, ולכן, במעמד ומצב כזה יכול הוא להחליט - מתוך ישוב הדעת, שמחה וטוב לבב - להתקרב להקב"ה, עד לקירוב בדוגמת קרבן עולה, שכולו לה'. אמנם, כאשר נמצא במעמד ומצב ד"בין הערביים", היינו, שנדמה לו שמצבו אינו באופן של אור (כפי שצריך להיות), ויתכן שכן הוא באמת - כיצד יכול להתפלל להקב"ה באופן של קרבן עולה, שלא על מנת לקבל פרס, כי אם כדי להתקרב להקב"ה, הרי קודם כל עליו לדאוג לעצמו, לאשתו וילדיו, לספק להם את צרכיהם, ורק אח"כ יוכל להתפנות כדי לחשוב (מתוך ישוב הדעת) אודות הקירוב להקב"ה. הנה על זה באה ההוראה והלימוד מפרשת היום -- שהחיוב דקרבן תמיד הוא הן בבוקר

поутру, а другого ягненка приноси в сумерки». Слово тамид означает постоянный. Т.е. это должно стать нашим постоянным стремлением независимо от ситуации, будь то «утреннее пробуждение», будь то «потемки в сумерках».

י"ב תמוז תשד"מ, תורת מנחם
תשד"מ חלק ד' עמ' 1180

והן בין הערביים: "את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים", כלומר, עבודה זו צריכה להיות באופן תמידי, "עולת תמיד", בכל מעמד ומצב, הן במצב של בוקר ואור, והן במצב של בין הערביים כו'.